

T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM ANABİLİM DALI
COĞRAFYA EĞİTİMİ BİLİM DALI

PASINLER OVASI VE ÇEVRESİNİN İKLİMİ
(Yüksek Lisans Tezi)

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

YILMAZ GEÇİT

DANIŞMAN : DOÇ. DR. NURTEN GÜNAL

T110908

İstanbul - 2002

ÖNSÖZ

Pasinler Ovası, Doğu Anadolu Bölgesi'nin Erzurum-Kars bölümünde yer alır. Ortalama yükseltisi 1700 m olan ovanın etrafı yüksek dağlarla çevrili olup E-W doğrultusunda uzanır. Kuzeyinde; Kargapazarı, Ziyarettepe, Hasanbaba dağı, Çilligül dağı, güneyinde; Alibaba dağı, Şahveled, Nalbant, Sakaltutan ve Akbaba dağları, doğusunda; Çobandede ve Akmelek tepeleri, batısında ise; Oluklu, Hasandede ve Yıldırım dağları, yer alır. Ova tabanı 350 km² alan kaplamakta, çevresindeki dağlık alanla birlikte bu alan yaklaşık 1400 km² bulmaktadır.

“İklim İmparatorluğu bütün imparatorlukların birincisidir” sözü ile Montesquieu, iklimin taşıdığı önemi ve etkileri en açık şekilde belirtmiştir. Gerçekten günümüzde insanoğlunun ulaşmış olduğu yüksek teknolojiye rağmen, iklim halen insan yaşamı ve etkinlikleri üzerinde önemli etkilere sahiptir. Bütün canlı yaşamı için önem arz eden bu dinamik unsurun analizi ve sonuçlarının ortaya konulması oldukça hassas bir konudur. Bizi böyle bir çalışmaya sevk eden en önemli husus, Pasinler Ovası ve çevresinin iklim unsurlarını detaylı olarak işleyen ve sonuçlarını ortaya koyan bir çalışmanın mevcut olmayışdır.

Pasinler Ovası'nın iklim koşulları coğrafi konumun etkisi ile olduğu kadar reliefin rolü ile de belirli özellikler kazanmıştır. Bu çalışmamızın başlangıcında sahanın coğrafi konumu ve genel coğrafi özellikleri belirtildikten sonra, birinci bölümde iklim şartlarının genetik-dinamik faktörleri üzerinde durulmuş, ikinci bölümde uzun yıllara ait rasat verileri doğrultusunda iklimin bütün elemanları ele alınmış grafikler ve tablolar aracılığıyla detaylı bir şekilde incelenmiştir.

İklim gibi hassas bir konu üzerinde çalışmaya imkan verip beni teşvik eden, aynı zaman da çalışmam süresince desteğini gördüğüm ve fikirlerinden istifade

ettiğim danışman hocam Sayın Doç. Dr. Nurten GÜNAL'a teşekkürü borç bilir, şükranlarımı sunarım.

Deđerli bilgilerinden her zaman yararlandığım saygı değer hocalarım, Sayın Prof. Dr. Ali Selçuk BİRİCİK'e, Prof. Dr. Ramazan ÖZEY'e, Doç. Dr. Nuriye GARİPAĞAOĞLU'na ve burada isimlerini belirtemediğim coğrafya bölümündeki diğer hocalarıma ve eserlerinden istifade ettiğim bütün hocalarıma en içten teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca tezimin bilgisayarda yazılmasında büyük emek sarf eden Bilgisayar Öğretmenleri Vedat SEVİNÇ ve İlknur GÜL'e de teşekkür ederim.

Yılmaz GEÇİT

Mayıs 2002

Üsküdar-İstanbul

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	I
İÇİNDEKİLER.....	III
TABLOLAR LİSTESİ.....	VI
ŞEKİLLER LİSTESİ	VIII

GİRİŞ

1. Araştırma Sahasının Coğrafi Konumu.....	1
2. Araştırmanın Amacı ve Metodu	1
3. Literatür.....	2
4. Araştırma Sahasının Genel Coğrafi Özellikleri.....	4

I. İKLİM ŞARTLARI JENETİK-DİNAMİK FAKTÖRLERİ

1. Genel Sirkülasyon Şartları ve Cephe sistemleri	13
2. Güneş Işınlarnın Geliş Açısı ve Güneşleme Süresi.....	14
3. Coğrafi Konum ve Yerçekillerinin Etkisi (Denizel Etkiler, Yükselti, Relief Özellik	15

II. İKLİM ELEMANLARI

1. Sıcaklık	17
1.1. Yıllık Ortalama Sıcaklık	18
1.2. Termik Rejim	20
1.3. Sıcaklığın Dağılışı	24
1.4. Mutlak Ekstremler	26
1.4.1. Mutlak Maksimum Sıcaklıklar	26
1.4.2. Mutlak Minimum Sıcaklıklar	27
1.5. Günlük Ortalama Sıcaklıklar	28
1.6. Sıcaklık Frekansları	30
1.7. Sıcaklığın Yıllara Göre Gösterdiği Değişimler	32
1.8. Don Olayı Günler	35
1.9. Toprak Sıcaklığı	37
2. BASINÇ VE RÜZGARLAR.....	45
2.1. Basınç	45
2.2. Rüzgarlar.....	47
2.2.1. Hakim Rüzgarlar ve Frekansları.....	47
2.2.2. Rüzgar Hızı, En Hızlı Rüzgar ve Yönü.....	51
3. BUHARLAŞMA, NEMLİLİK VE YAĞIŞ	53
3.1. Buharlaşma	53
3.2. Subuharı Basıncı	55
3.3. Potansiyel Evapotranspirasyon	56

3.4.	Nisbi Nem	57
3.5.	Bulutluluk	59
3.6.	Açık ve Kapalı Günler	61
3.7.	Sisli Günler	62
3.8.	Yağış	64
3.8.1.	Yağışı Dağılışı	65
3.8.2.	Yağışın Rejimi	67
3.8.3.	Yıllık Yağış Değişim ve Olasılığı	70
3.8.4.	Yağışlı Günler Sayısı ve Şiddeti	71
3.8.5.	Sağnak Yağış Frekansları	73
3.8.6.	Standart Sapma	74
3.9.	Kar Yağışları	75
3.9.1.	Kar Yağışlı Günler	76
3.9.2.	Karla Örtülü Günler	77
3.10.	Dolulu Günler	79
3.11.	Orajlı Günler	80
3.12.	Kırağılı Günler	83
3.13.	Yağış Etkinliği	83
SÖNÜÇ		87
ÖZET		91
KAYNAKÇA		95

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1: Erzurum’da ortalama güneşlenme süresi.

Tablo 2: Pasinler ve Erzurum Meteoroloji istasyonlarına ait gerçek ortalama, D.S.İ. Sıcaklık ve yıllık Amplitüd değerleri.

Tablo 3: Pasinler ve Erzurum’a ait aylık ortalama sıcaklıklar.

Tablo 4: Pasinler Meteoroloji İstasyonuna ait ortalama, maksimum ve minimum sıcaklık değerleri (1970-1995).

Tablo 5: Pasinler’de mutlak maksimum sıcaklıklar (1966-1995)

Tablo 6: Pasinler’de mutlak minimum sıcaklıklar (1966-1995)

Tablo 7: Pasinler meteoroloji istasyonuna ait aylık sıcaklık frekanslar (1985-1998)

Tablo 8: Pasinler ve Erzurum’a ait ortalama donlu günler sayısı.

Tablo 9: Erzurum’a ait toprak sıcaklıkları (1974-1995)

Tablo 10: 1970-77 yılları arası Pasinler’de aylık ortalama sıcaklıklarla, Ort: Max Ort.Min. Sıcaklık değerleri

Tablo 11: Pasinler meteoroloji İstasyonuna ait 1978-1985 yılları arası aylık ort. sic. Max ve ort. Min. sıcaklık değerleri.

Tablo 12: Pasinler meteoroloji İstasyonuna ait 1986-1995 yılları arası aylık ortalama sıcaklıklarla, ortalama maksimum ve ortalama minimum sıcaklık değerleri.

Tablo 13: Pasinler’e ait günlük ortalama sıcaklık değerleri (1985-1998).

Tablo 14: Pasinler’e ait günlük maksimum sıcaklık değerleri (1985-1998)

Tablo 15: Pasinler’e ait günlük minimum sıcaklık değerleri (1985-1998)

Tablo 16: Pasinler’de ortalama, en yüksek ve en düşük basınç değerleri (1986-1996)

Tablo 17: Pasinler’de rüzgarların yıllık dağılımı (1970-1990)

Tablo 18: Pasinler'e ait ortalama rüzgar kuvvetleri (1970-1988)

Tablo 19: Pasinler'de en hızlı rüzgar yönü ve hızları (1970-1988)

Tablo 20: Pasinler'de ortalama fırtınalı ve ortalama kuvvetli rüzgar günler sayısı (1970-1988)

Tablo 21: Erzurum'a ait ortalama buharlaşma değerleri (1970-1990)

Tablo 22: Pasinler'de ortalama buhar basıncı (1980-1990)

Tablo 23: Pasinler meteoroloji istasyonuna ait düzeltilmiş PE değerleri (mm)

Tablo 24: Pasinler'de ortalama sıcaklık ve nisbi nemin yıl içindeki seyri

Tablo 25: Pasinler'e ait ortalama bulutluluk ile ortalama bulutlu günler sayısı (1971-1989)

Tablo 26: Pasinler'de ortalama açık ve kapalı günler sayısı (1971-1989)

Tablo 27: Pasinler'e ait ortalama sisli günler sayısı (1970-1995)

Tablo 28: Pasinler ve Erzurum'a ait ortalama yağış değerleri (mm)

Tablo 29: Pasinler'de yıllık ortalama yağışın mevsimlere dağılışı (1970-1995)

Tablo 30: Pasinler Meteoroloji İstasyonu'na ait ortalama yağışlı günler sayısı.

Tablo 31: Pasinler Meteoroloji İstasyonu'na ait günlük ortalama yağış şiddeti (mm).

Tablo 32: Pasinler Meteoroloji İstasyonu'na ait günlük maksimum yağış değerleri (mm)

Tablo 33: Pasinler'e ait yağışın, 0,1-50 mm arasında olduğu günler sayısı.

Tablo 34: Pasinler'de ortalama kar yağışlı günler sayısı.

Tablo 35: Pasinler'de karla örtülü günler sayısı (1970-1995)

Tablo 36: Pasinler'de en yüksek kar örtüsü kalınlığı (1970-1995)

Tablo 37: Pasinler'de ortalama dolulu günler sayısı.

Tablo 38: Pasinler'de ortalama orajlı günler sayısı.

Tablo 39: Pasinler'de ortalama kırılgılı günler sayısı.

Tablo 40: Pasinler Meteoroloji İstasyonu'na ait 1970-1995 yılları arasındaki yağış değerleri.

Tablo 41: Pasinler'in su bilançosuna ait tablo.

Tablo 42: De Martonne'a göre Pasinler'e ait aylık ve yıllık sıcaklık, yağış ve kuraklık indis değerleri.

Tablo 43: Erinc'e göre Pasinler'e ait aylık ve yıllık sıcaklık, yağış ve kuraklık indis değerleri.

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1: İnceleme Sahasının Konumu

Şekil 2: Pasinler Ovası ve Çevresinin Topoğrafya haritası

Şekil 3: Pasinler’de belirli tarihlerde güneşin ufuk üzerindeki maksimum yükseltisi

Şekil 4: Pasinler ve Erzurum’a ait aylık ortalama sıcaklıklar

Şekil 5: Pasinler Meteoroloji istasyonunda aylık ortalama, maksimum ve minimum sıcaklık değerleri (1970 – 1995).

Şekil 6: Pasinler Ovası ve Çevresinde Ocak ayında sıcaklığın dağılışı

Şekil 7: Pasinler Ovası ve Çevresinde Temmuz ayında sıcaklığın dağılışı

Şekil 8: Pasinler Ovası ve Çevresinde yıllık ortalama sıcaklığın dağılışı

Şekil 9: Pasinler’de günlük ortalama, maksimum ve minimum sıcaklıklar

Şekil 10 : Pasinler’de ortalama sıcaklığın yıllık seyri.

Şekil 11: Ortalama maksimum sıcaklığın yıllık seyri (1970 – 1995)

Şekil 12: Pasinler’de Ortalama Minimum Sıcaklıklar (1970-1995)

Şekil 13 : Pasinler ve Erzurum’ a ait aylık donlu gün sayıları.

Şekil 14: Pasinler’ Ait Aylık Ortalama, En Yüksek ve En Düşük Hava Basıncı.

Şekil 15: Pasinler’in Ocak ve Şubat aylarına göre rüzgar gülleri

Şekil 16: Mart ve Nisan aylarına ait rüzgar gülleri

Şekil 17: Mayıs ve Haziran aylarına ait rüzgar gülleri

Şekil 18: Temmuz ve Ağustos aylarına ait rüzgar gülleri

Şekil 19: Eylül ve Ekim aylarına ait rüzgar gülleri

Şekil 20: Kasım ve Aralık aylarına ait rüzgar gülleri

Şekil 20-a: Kış ve ilkbahara ait rüzgar gülleri

Şekil 20-b: Yaz ve sonbahara ait rüzgar gülleri

Şekil 21: Pasinler'e ait yıllık ortalama rüzgar gülleri

Şekil 22: Rubinstein Formülüne göre Ocak ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 23: Rubinstein Formülüne göre Şubat ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 24: Rubinstein Formülüne göre Mart ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 25: Rubinstein Formülüne göre Nisan ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 26: Rubinstein Formülüne göre Mayıs ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 27: Rubinstein Formülüne göre Haziran ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 28: Rubinstein Formülüne göre Temmuz ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 29: Rubinstein Formülüne göre Ağustos ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 30: Rubinstein Formülüne göre Eylül ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 31: Rubinstein Formülüne göre Ekim ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 32: Rubinstein Formülüne göre Kasım ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 33: Rubinstein Formülüne göre Aralık ayında hakim rüzgar yönü

Şekil 34: Rubinstein Formülüne göre Pasinler'de Yıllık Hakim Rüzgar Yönü

Şekil 35: Pasinler'de aylık ortalama rüzgar kuvveti

Şekil 36 : Erzurum'a ait aylık buharlaşma diyagramı.

Şekil 37: Pasinler'de ortalama buhar basıncı

Şekil 38: Pasinler'de ortalama sıcaklık ve nisbi nem'in yıl içindeki seyri

Şekil 39: Pasinler'de günlük ortalama Nisbi Nem

Şekil 40: Pasinler'de ortalama bulutluluk ile ortalama bulutlu günler sayısı

Şekil 41: Pasinler'de açık ve kapalı günler sayısı

Şekil 42: Pasinler'e ait aylık ortalama sisli günler

Şekil 43: Pasinler Ovası ve çevresinde yıllık ortalama yağışın dağılışı

Şekil 44: Pasinler ve Erzurum'a ait yağış rejim diyagramı

Şekil 45: Pasinler’de yağışın mevsimlere dağılışı (1970-1995)

Şekil 46: Pasinler meteoroloji istasyonunda 1970-1995 devresinde yıllık yağış değişimleri.

Şekil 47: Pasinler’in yağış olasılığı diyagramı

Şekil 48: Pasinler Meteoroloji istasyonuna ait aylık ortalama yağışlı günler sayısı

Şekil 49: Pasinler Meteoroloji İstasyonu’na ait aylık ortalama yağış şiddeti.

Şekil 50: Pasinler’de aylık ortalama kar yağışlı günler sayısı

Şekil 51: Pasinler’de aylık ortalama karla örtülü günler sayısı

Şekil 52: Pasinler’de aylık ortalama dolulu günler sayısı

Şekil 53: Pasinler’de aylık ortalama orajlı günler sayısı

Şekil 54: Pasinler’de aylık ortalama kurağılı günler sayısı

Şekil 55: Pasinler Meteoroloji İstasyonu’na ait su bilançosu diyagramı

Şekil 56: Erinç’in İndis Formülüne Göre Yıllık Yağış Etkinliği

GİRİŞ

1. Araştırma Sahasının Coğrafi Konumu

Araştırma sahamız, Doğu Anadolu Bölgesi' nin Erzurum – Kars bölümünde yer alan Pasinler Ovası ve yakın çevresini içerir.

Pasinler şehir merkezinin içinde bulunduğu alanda doğu – batı doğrultusunda uzanan Pasinler Ovası, yaklaşık 35 km. uzunluğunda , 10 km. genişlikte olup batı, kuzey ve güneyden yüksek dağ kütleleri ile çevrilidir. Ovanın ortalama yükseltisi 1700 metredir.

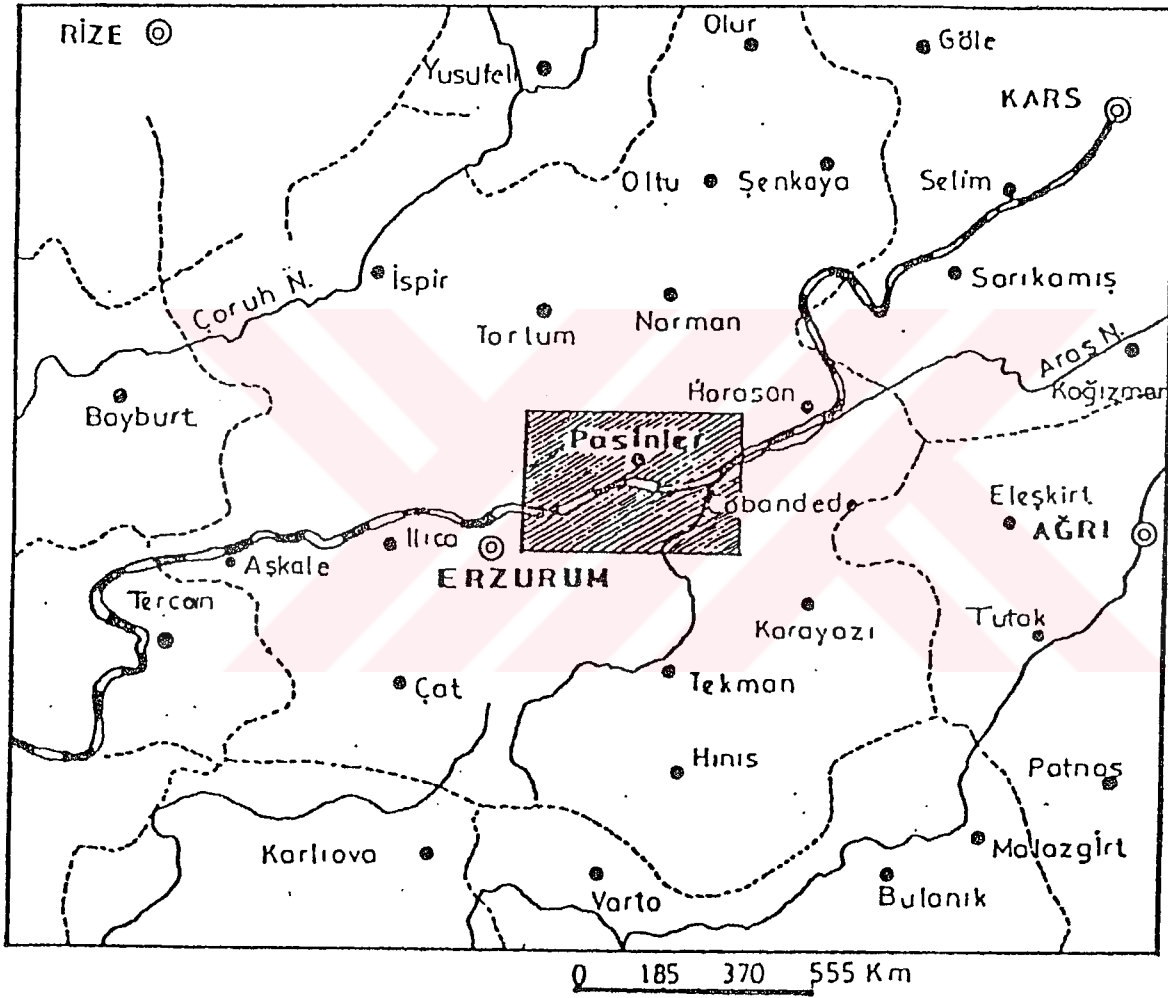
Yükseltisi batıdan doğuya doğru gidildikçe azalan ovanın, kuzeyinde; Kargapazarı (3288 m.), Ziyarettepe (2710 m.), Yeniköydüzü tepe (2430 m.), Hasanbaba Dağı (2200 m.), Topçudağı (2050 m.), Çilligüldağı (2250 m.), güneyinde; Alibabadağı (2750 m.), Şahveled (3050 m.), Nalband (2950 m.), Sakaltutanı (3070 m.) ve Akbaba dağları (2230 m.), doğusunda; Çobandede (1905 m), Akmelek tepesi (1900 m.) batısında ise; Oluklu (2425 m.), Hasandede (2445 m.) ve Yıldırım Dağları (2800 m.) yer alır. Ova batıdan Deveboynu volkanik eşiği, doğudan Çobandede Köprüsü mevki ile sınırlanır.

2. Araştırmanın Amacı ve Metodu

Araştırmanın konusu Doğu Anadolu bölgesinin önemli ovalarından olan Pasinler ovası ve çevresinin iklimidir. Şimdiye kadar Pasinler ovası ve çevresinin iklim özelliklerini detaylı bir şekilde ele alan bir çalışmanın olmaması bizi bu konuda araştırmaya yöneltmiştir.

SEKİL-1

İNCELEME SAHASININ KONUMU

- Araştırma Sahası
- İl Merkezi
- İlçe Merkezi
- İl Sınırı
- Demiryolu

Araştırmanın hazırlanmasında ilk sayfayı literatür çalışmaları ve meteorolojik verilerin toplanması teşkil etmiştir. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü'nden elde edilen verilere göre ova ve çevresinde uzun süreli rasat yapan tek istasyon Pasinler Meteoroloji istasyonudur. İnceleme sahasının iklim özelliklerini açıklanmasında Pasinler Meteoroloji istasyonunun uzun yıllara ait (1970 – 1996) verileri kullanılmıştır.

Pasinler Meteoroloji İstasyonu 1929 yılında rasata başlamasına rağmen, 1949 – 1957 yılları arasında gözlemlere ara vermiştir. 1957 yılından itibaren tekrar rasata başlamış olmakla beraber bazı unsurların verilerinde eksiklikler vardır. Biz 1970 yılından itibaren süreklilik gösteren 26 yıllık rasatları kullanarak iklim özelliklerini açıklamaya çalıştık. Bu süre içinde ortaya çıkan rasat verilerindeki küçük boşluklar Erzurum meteoroloji istasyonuna göre tamamlanarak uzun devreye getirilmiştir. Bu veriler ışığında konu ile ilgili bilgiler içeren ve araştırmamıza yardımcı olan eserlerden de yararlanarak sahanın iklim unsurları incelenmiş, çeşitli haritalar grafikler ve tablolar sunularak bu özellikler ve iklim unsurlarının gösterdiği değişimler ortaya koyulmuştur.

3. Literatür

Saha ile ilgili daha önce yapılmış çalışmalar içerisinde Pasinler ovasının iklimini detaylı bir şekilde ele alan bir eser bulunmamaktadır. İlk yapılan çalışmaların bir kısmı ovanın coğrafi özelliklerini genel olarak inceleyen çalışmalardır. Bu eserlerin bir kısmı, sahanın jeolojik ve jeomorfolojik özelliklerine aittir.

Aşağıda inceleme sahası ile ilgili dolaylı da olsa yapılan çalışmaların özellikleri tarih sırasına göre kısaca ele alınmıştır.

ERİNCİ; “Doğu Anadolu Coğrafyası” adlı eserinde, Pasinler ovasının Karasu – Aras çöküntü havzaları dizisine ait tektonik kökenli bir havza oluşuna değinmiştir¹.

¹ ERİNCİ, S. 1953 : Doğu Anadolu Coğrafyası. İ.Ü. Yayınları, No:572, İstanbul

SÜR,Ö; “Pasinler Ovası ve Çevresinin Jeomorfolojisi” adlı eserinde daha çok yörenin jeomorfolojik özelliklerini araştırmıştır. Yörede farklı morfolojik ünitelerin bulunmasını jeolojik yapı farklılıkları yanında, ovanın güneyindeki faylanmaların daha etkili oluşuna bağlanmıştır².

DSİ elemanları tarafından 1971 yılında hazırlanmış olan ovanın hidrojeolojik etüd raporunda ova tabanı ve çevre dağlık alanları oluşturan formasyonlar, sahanın jeolojik evrimi ve alüvyon kalıntıları ile bağlantılı olarak, yer altı su rezervi konularına yer verilmiştir³

Erzurum şeker fabrikasına bağlı Pasinler Bölge Şefliği tarafından hazırlanan “Yıllık Ziraat Raporları’nda zirai çalışmalar ile hava şartları konularına yer verilmiştir.

Toprak Su Genel Müdürlüğü’nce 1978 – 1984 yıllarında hazırlanan Erzurum İli ve Çevresi’ nin Toprak Envanter Raporları, yörenin toprak özellikleri hakkında detaylı bilgiler vermektedir⁴.

ÇAVUŞOĞLU, S ; 1985 yılında hazırladığı Pasinler’in İklimi ve Hava Şartları Şeker Pancarı Ziraati İlişkileri adlı yüksek lisans tezinde yörenin iklim şartları ile şeker pancarı arasındaki ilişkileri ele almıştır. İklim elemanlarının özellikleri ortaya konulurken 10 yıllık (1971 – 1980) ortalama verilerden yararlanılmıştır⁵.

ÜNAL, Ç. “Pasinler İlçesi’nin Coğrafi Etüdü” adlı doktora tezinde yörenin tüm coğrafi özellikleri işlenmiştir. Fakat basılmamış bir eser olduğu için, bu çalışmanın ancak bazı bölümlerine ulaşma imkanımız olmuştur⁶.

² SÜR, Ö. 1964 : Pasinler Ovası ve Çevresinin Jeomorfolojisi. Ankara Üniv. Dil ve Tarih Coğrafya Fak. Yay. Sayı : 154 s. 7-19 Ankara

³ DSİ (1971) Pasinler Ovası Hidrojeolojik Etüd Raporu. T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, DSİ Genel Müdürlüğü Yer Altı Suları Dairesi Başkanlığı Ankara

⁴ Erzurum İli Toprak Kaynağı Envanter Raporu. 1978 . T.C. Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı, Toprak Su Genel Müdürlüğü Raporlar Serisi : 78, Ankara

⁵ ÇAVUŞOĞLU, S. 1985 : Pasinler’in İklimi ve Hava Şartları Şekerpancarı Ziraati İlişkileri. Atatürk Üniv. Fen Edeb. Fak. Yüksek Lisans Tezi, Erzurum

⁶ ÜNAL, Ç. 1995 : Pasinler İlçesinin Coğrafi Etüdü. Atatürk Üniv. K.K. Eğt. Fak. Coğr. Böl. Yay. Doktora Tezi s.35-69 Erzurum

4. Araştırma Sahasının Genel Coğrafi Özellikleri

Pasinler Ovası, Doğu Anadolu Bölgesi' nin Erzurum – Kars bölümünde yer alan tektonik kökenli bir havzadır. Batıda Deveboynu volkanik eşiği, doğuda Çobandede Köprüsü mevki ile sınırlanan ve doğu – batı yönünde uzanan ovanın kuzeyinde yükseltisi 3200 metreyi geçen Kargapazarı dağları, güneyinde yükseltisi 2230 m. ile 3070 metre arasında değişen Sakaltutan, Nalbant, Alibaba, Akbaba ve Palandöken dağlarının doğuya devamı olan Şahveled dağları yer alır.

Ova merkezinde Hasanbaba dağları eteğinde Pasinler yerleşmesi yer almaktadır. Pasinler' in ismini, M.Ö. 140 yılında Bakteryia ülkesinden (Baktery; Şimdiki Afganistan – Eli kuzey kesimi ve çevresindeki bölgelere verilen isim) gelip, Aras Nehri boyunca uzanan düzlüklere yerleşen “Pasianoi’ lerden” aldığı kabul edilir. Pasianoi’ lerin Türk olduğu ve anakolunun Sirderya – Seyhun Irmağı' nın aşağı çığırlarında, diğer bir kolunun ise Kafkaslar' ın kuzeyinde, Terek Nehri' nin Uruk ve Çerek kollarının arasındaki bölümde yaşadığı ileri sürülmektedir⁷. Pasinler, tarihi devirlerden günümüze kadar önemli bir transit yol üzerinde olup (Eski İpek Yolu) halen bu önemini korumaktadır. Pasinler yerleşim merkezi güneye (ovaya doğru) ve batıya (Erzurum – İran karayolu boyunca) doğru genişlemektedir. Coğrafi konumunun savunmaya elverişli oluşu nedeni ile, tarihi devirlerden ulaşımı kontrol altında tutan yerleşmenin önemi, XV. Yüzyılda “Hasan kalesinin yaptırılmasıyla daha da artmıştır. Bu dönemlerde Hasankale’ nin doğusunda ve batısında başka kaleler (sos, toy) mevcutsa da stratejik önemi nedeni ile sadece Hasan kaleşi ayakta kalarak, az çok sağlam bir şekilde günümüze kadar ulaşabilmiştir.

Resmi kayıtlarda yerleşim merkezinin ismi, Pasinler olarak geçmekte ise de yörede yaşayan halk şehir merkezine Hasankale, idari sınırlar içerisinde kalan bütün yerleşmelerin genel adına ise Pasinler denmektedir.

⁷ ÜNAL, Ç. 1997 : Doğu Coğrafya Dergisi. Atatürk Ün. K.K. Eğt. Fak. Coğrafya Eğitimi Böl. Sayı:2, s.287 Erzurum

Jeolojik ve Jeomorfolojik Özellikler

Sahanın temelini pre - Kambriyen yaşındaki serpantinler oluşturmaktadır. Diğer bütün formasyonlar bunların üzerine diskordant olarak gelirler. Serpantinler güneyde oldukça geniş mostra vermektedirler. Özellikle Sakaltutan ve Nalbant dağları bunlardan oluşmuşlardır. Bunun kuzeyinde ise ovaya doğru Miyosen kalker ve jipsleri bulunur.(Akbağa dağı). Kuzey ve batıdaki dağlar ise volkaniklerden oluşmuşlardır (bazalt,trakit, anglomera)⁸.

Temelde ise volkanik ara tabakalı Miyosen tortuları bulunmaktadır. Miyosen aşınım devresi sonunda Pliyosen esnasında ise ,içerisinde bazalt çakıllarının bulunmadığı Pliyosen depoları ise, ovanın güney doğusunda geniş bir yayılım gösterirler⁹.

Ova, hemen hemen tamamen volkanik elemanlı alüvyonlardan oluşmuştur. Bunların kalınlıkları 15-20 metreler arasında değişmektedir. Kuzeyde ise zaman zaman kurak mevsimlerde bataklıkların oluştuğu görülmektedir. Ovanın güneyinde ise 30-40 m. yüksekliklerde taraça görünümünde fay basamakları yer alır;bunlar Kuaterner' de oluşmuşlardır. Kuzeyde ise daha çok birikinti konuları oluşmuşlardır. Bunların bazıları sonradan yarılmışlar ve böylece 5-10 m. yükseklikte bir takım birikinti konisi taraçaları oluşmuştur. Taraçaların yükseltileri doğuya doğru bir miktar artmaktadır¹⁰.

Ovanın oluşum ve gelişimi şu şekilde özetlenebilir;

Oligosen' de Pasinler ovası ve çevresi karasal bir yapı kazanmış ve devrenin sonunda bir peneplen haline geçmiştir. Bunlar Miyosen başında şiddetli bir dislokasyona maruz kalmışlardır, daha sonra bölge, alt ve orta Miyosen esnasında denizlerle işgal edilmiştir. Üst Miyose' ne doğru denizler ,yerlerini lagünlere bırakmışlardır. Böylece, bu devredeki şiddetli aşınımın sonucunda tekrar bir peneplen oluşmuştur. Ancak peneplenasyon safhalarını takiben ortaya çıkan hareketlerle hem bu peneplen parçalanmış, hem de çevredeki dağlar horstlar şeklinde

⁸ SÜR, Ö. 1964 : Pasinler Ovası ve Çevresinin Jeomorfolojisi. A.Ü. Dil ve Tarih-Coğ. Fak. Yay.

Sayı:154, s.9-10 Ankara

⁹ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.35-36

¹⁰ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.40

yükselmişlerdir. Kırılan kısımlardan çıkan lavlar ise, eski peneplen yüzeylerini kaplamaya başlamışlardır; böylece buradaki lav platoları meydana gelmişlerdir. Miyosen - Pliyosen esnasında çıkan bu andezit tuf ve lavları, o dönemde var olan lagünler içerisine çökerek ,volkanik ara tabakalı tortulları oluşturmuşlardır¹¹.

Pliyosen aşının devresinde ise, yeniden canlanan erozyonla bu volkaniklerin çakıllarından oluşmuş Pliyosen tortulları ortaya çıkmıştır¹².

Pleistosen başlarında meydana gelen hareketler ise, ovanın bugünkü görünümünü almasında en önemli rolü oynamışlardır. Böylece çevredeki dağlar, biraz daha yükselmiş, bugünkü ovaya rastlayan kısım ise çökmüş, eskiden var olan fayların tekrar oynamaları veya bunlara paralel olarak yeni fayların oluşmaları, bölgedeki son volkanizmaya neden olmuşlardır. (Bazaltik, lavlar ve tüfler). Bu faylar E-W yönlü olup ,hem kuzeyini, hem de güneyini, birbirine paralel şekilde sınırlamamaktadır.¹³

Araştırma sahasının morfolojik ünitelerini üç grupta toplayabiliriz.

1) Dağlık ve Tepelik Alanlar:

Pasinler ovasının kuzey ve güneyinde yüksek dağlar bulunmaktadır. Ovanın kuzeyindeki dağlık alanlar, Üst Miyosen' den itibaren çıkan bozalt ve andezit lavları ile örtülmüşlerdir. SÜR tarafından plato dağlar olarak nitelendirilen, Kargapazarı, Çilligül , Topçu dağları meydana gelmiştir.¹⁴ Bazalt, andezit ve tüflerden müteşekkil bu dağların yamaçları dik ve oldukça eğimlidir. Bu nedenle de, güneydeki dağlık sahalardan farklı olarak eğim ve bol su taşıyan derelerin taşıdıkları materyaller sayesinde kuzeydeki dağların eteklerinde geniş birikinti konisi düzlükleri gelişmiştir. Güneydeki dağlar ise faylanmaların esridirler. Oligosen sonu Miyosen başlarında meydana gelen tektonik hareketlerle, kıvrılma özelliğini kaybeden kesimlerin kırılarak yüksekte kalmaları sonucunda Alibaba, Nalbant, Sakaltutan, Şahveled,

¹¹ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.48

¹² SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.51

¹³ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.53

¹⁴ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.57

Akbaba dağlarının çekirdeği teşekkül etmiştir. Belirtilen dağlarda serpantin, tuf ve tortul formasyonlar yaygındır¹⁵.

Dağlık alanlarla, ova düzlükleri arasında hafif engebeli topografyaları ile dikkati çeken tepelik alanlar, sadece güneydeki dağ dizilerinin önünde dar bir şerit halinde uzanmaktadırlar. Bu alanın temelinde kalker ve volkanik kayalar bulunduğundan, akarsu aşındırmasının kuvvetli olduğu kesimlerde yerlerini fay basamakları olarak nitelendirdiği farklı seviyelerdeki düzlüklere terk etmektedirler.

2) Ova Tabanı Düzlükleri :

Pliosen sonu Pleistosen başlarında günümüzdeki şeklini alan Pasinler ovası çökmeler sonucu meydana gelmiştir. Ovanın kuzey ve güneyinden geçen faylar, kaplıcalar ve halen aktif bir deprem alanı oluşu bu görüşü desteklemektedir.

Sür tarafından Pasinler ova tabanı düzlüklerini alüvyal ova tabanı düzlükleri ve hafif engebeli dalgalı ova tabanı düzlükleri olarak iki ayrı ünite şeklinde ele alınmıştır¹⁶.

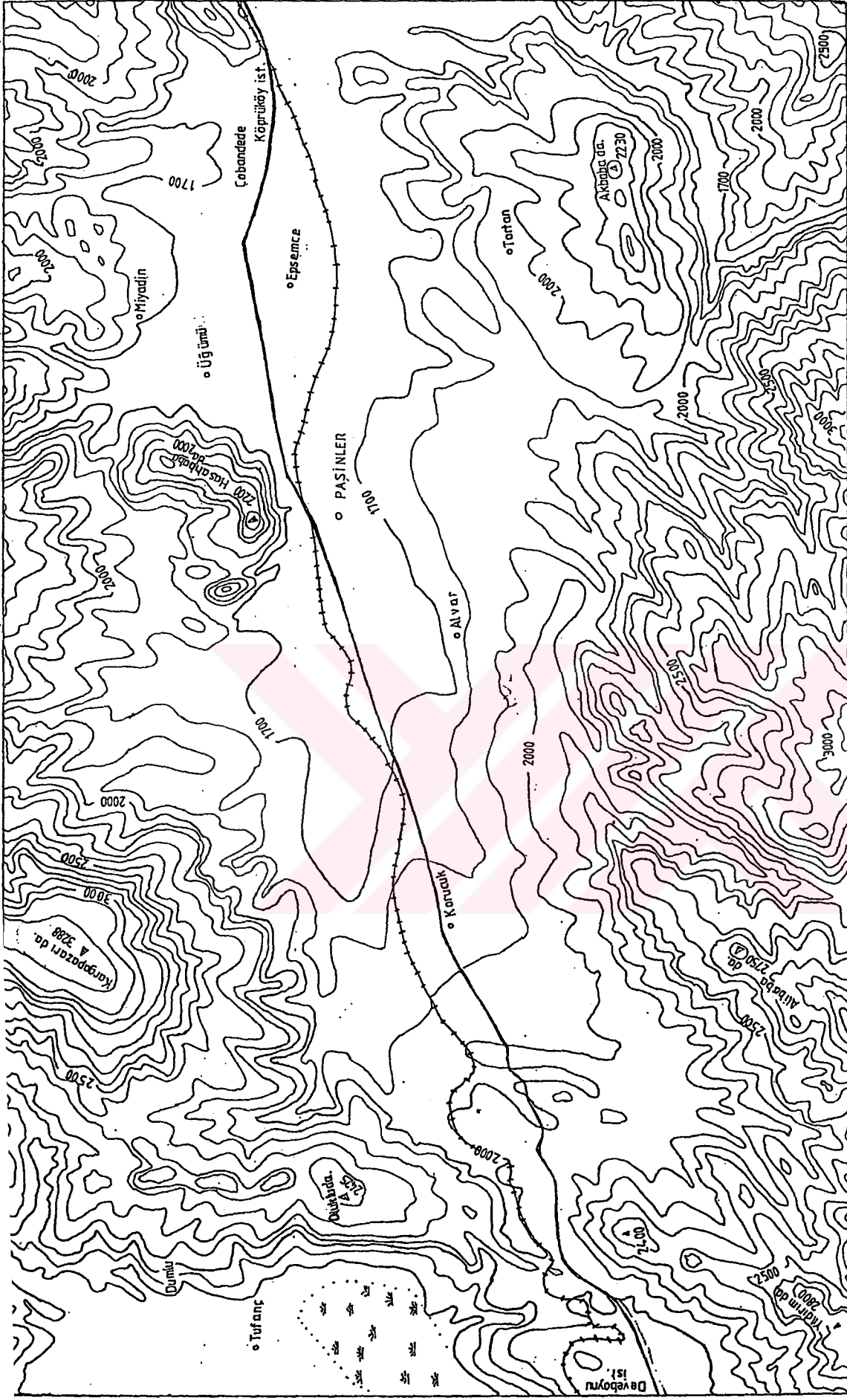
Dalgalı ova tabanı düzlükleri ovanın kuzey özellikle kuzeybatı kesiminde akarsu faaliyetleri sonucunda, tepelik alanların silikleşmesine bağlı olarak, dağlık alanların hemen önünden başlamaktadırlar. Birikinti konileri, birikinti konisi sekileri ve etek döküntüleri bu ünitenin başlıca morfolojik birimlerini oluştururlar.

Ovanın kuzey kesimindeki köy yerleşmelerinin bir kısmı belirtilen düzlükler üzerinde kurulmuşlardır. Akarsuların zayıf olduğu güney kesimlerde bu düzlükler dar bir şerit halindedirler. Dolayısıyla ovanın kuzeyinde gelişmiş morfolojik birimlere ovanın bu kesiminde rastlanmaz, onların yerlerini farklı yükseltilerdeki fay basamağı düzlükleri almıştır.

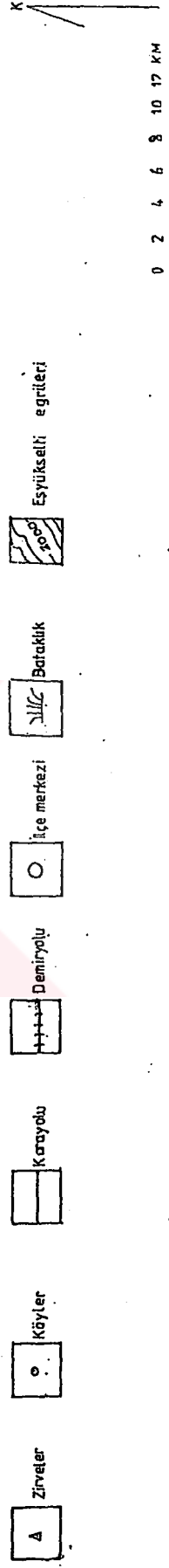
Sahamızdaki alüvyal ova tabanı düzlüklerinin üst sınırını 1750m.izohipsi belirler. Bu ana ünitenin sınırlarını kabaca batıda; Çöğender - Yiğitbaşı hattı,

¹⁵ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.7-8

¹⁶ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.63

PAŞINLER OVASI VE ÇEVRESİNİN TOPOĞRAFYA HARİTASI Şekil - 2

kuzeyde; Çöğender-Pasınler - Esendere - Yapağılı hattı, doğuda;Yapağılı - Çobandede - Akçapınar hattı ve güneyde; Yiğitbaşı - Alvar - Akçapınar hattı arasında kalan yerleşme merkezleri civarından geçirmek mümkündür. Bu düzlüklerde eğim son derece azdır. Genişlik, yer yer dar olmakla birlikte batıdan doğuya doğru artmaktadır. Halen çevre dağlık alanlardan taşınmakta olan volkanik sedimentler alüvyal ova tabanını doldurmaya devam etmektedir. Taşınan sedimentlerin fazla oluşuna bağlı olarak alüvyon kalınlıkları 20-200m. arasında değişmektedir.¹⁷ Doğuya doğru ise kalınlık gittikçe azalmaktadır.

3-) Vadiler ve Günümüzde Hakim Morfodinamik :

Araştırma sahanızın morfolojik açıdan şekillenmesinde, Litolojik yapı, eğim ve yükseltinin rolü büyüktür. Ancak bu faktörlerin yanı sıra aşındırma, taşıma ve biriktirme şeklindeki hakim morfodinamiğin ve yörenin iklim özelliklerinin de önemi ihmal edilemez. Nitekim, ovanın kuzey ve güneyinde ki dağlık alanların jeolojik yapıları farklı olduğundan, dış güçlerin etkisiyle şekillenme aynı olmamıştır. Sonuçta ise, ovanın kuzeyinde Litolojik yapı ve fazla eğimin etkisiyle V şekilli tabansız (kertik) vadiler gelişmiştir. Buna karşılık ovanın güneyinde eğimin daha az ve tortul formasyonlar ile serpantin yaygın olması nedeniyle vadiler daha geniş tabanlıdır¹⁸.

Yöremizde yıllık toplam yağış miktarlarının azlığı sonucunda, kimyasal ayrışmaya bağlı şekillenme fazla etkili değildir. Ancak şiddetli yağışların görülebilmesi, karların hızla eriyip akışa geçmeleri, yüksek kontinentalite nedeniyle günlük ve mevsimlik sıcaklık farklarının fazla olması ve etkili olan don olayları sonucu, yörede mekanik parçalanmaya bağlı şekillenme hakimdir. Bitki örtüsünün seyrek ve eğimin fazla olduğu ovanın kuzey kesiminde mekanik ufalanmaya bağlı olarak, sel karakterli dereler vasıtasıyla taşınan unsurlar geniş birikinti konileri oluşturmaktadırlar. Ovanın güneyinde ise yine mekanik ufalanma sonucu, fay

¹⁷ SÜR, Ö. 1964 : Pasınler Ovası ve Çevresinin Jeomorfolojisi, Ankara Üniv. Dil ve Tarih Coğr. Fak. Yay. Sayı: 154, s.7-19 Ankara

¹⁸ SÜR, Ö. 1964 : a.g.e. s.40-41

basamakları geniş birer seki karakteri kazanmışlardır. Ova tabanı ise günümüzdeki hakim morfodinamiğin etkisi ile dolmaya devam etmektedir.

Hidrografik Özellikler

Eksoreik bir havza özelliğini taşıyan araştırma sahamız, Hasankale çayı vasıtasıyla dış drenaja bağlanmaktadır. Çevredeki dağlık alanlardan kaynaklarını alan tali akarsular bu ana akarsu tarafından, Çobandede köprüsü mevkiinde Aras nehrine ulaştırılmaktadır. Ovanın toplam drenaj alanı ise 1420 km² dir.

Yörenin su kaynaklarının dört ana grupta toplamak mümkündür;

1) Akarsuları:

Ovanın güney ve kuzeyindeki dağlık alanlar jeolojik ve morfolojik açıdan farklı özelliklere sahip oldukları gibi hidrografik açıdan da farklılıklar göstermekte. Derelerin taşıdıkları su ve alüvyon miktarları , vadi tipleri, aşındırma, taşıma, biriktirme faaliyetleri de değişik özelliklere sahiptirler. Güneydeki dağlardan kaynaklarını alan dereler, uzun boylu olmalarına rağmen fay hatlarında sularının bir kısmını kaybetmekte ve çoğu ovaya ulaşamazlar. Bu yüzden ovanın güneyinde birikinti konilerine rastlanmaz. Burada yer alan başlıca dereler, Yıkılğan, Güllü, Sığırlı, Masat, ve Ketvan dereleridir .Ovanın kuzeyindeki dereler ise kısa boylu ve bol su taşımaktalar. Bunlar ovaya indikleri yerde, eğimin azalması ve taşıma güçlerinin zayıflamasına bağlı olarak taşıdıkları unsurları biriktirirler. Hatta bunların birçoğu, Hasankale çayına ulaşmadan, kendi oluşturdukları birikinti konileri içerisinde kaybolmaktalar. Bu dereler batıdan doğuya doğru, Sarp, Çökender, Müceldi, Kargapazarı, Ügümü, Sürbağan, Miyadin ve Badicevan dereleridir¹⁹.

Düzensiz bir rejim gösteren ova akarsuları kar ve yağmur sularıyla beslenmektedir. Yazın ve sonbahar başlarında yağışın az, sıcaklıkların fazla oluşu (Buharlaşmayı artırır) ve ayrıca derelerin sulama amacıyla arklara alınmalarından

¹⁹ ŞÜR, Ö. 1964 : a.g.ç. s.55

dolayı bir çekik devre söz konusudur. Hatta akarsuların pek çoğu kuruma noktasına gelmektedir. İlkbaharda ise karların hızla erimesi ve yağışların bol olması nedeniyle akarsular maksimum debilerine ulaşırlar. Yörede akarsu vadilerinin derince kazılmasında Litolojik yapının yanı sıra akarsu rejimlerinin düzensiz ve sel karakterli olmasının da payın bulunduğu söylenebilir.

2) Sıcak Su Kaynakları :

Tektónik bir havza özelliğini gösteren Pasinler ovasında suları sıcak ve kükürtlü kaplıcalar mevcuttur. Özellikle ilçe merkezinin güneyinde yer alan kaplıcalar fayların ve volkanik formasyonların eseridirler.

3) Yeraltı Suları :

Genç formasyonlar geniş alan kapladığından dolayı yer altı su rezervi çok zengindir. Plio - kuaterner yaşlı birikinti konileri ve alüvyonların altında ortalama 400 m. derinlerinde kil - marn formasyonları bulunmaktadır. Bu formasyonlar ve alüvyonlardan sızan sular sayesinde yer altı su rezervi zengindir. Yer altı suyunun büyük kısmı Hasankale Çayı ve kollarına karışan kaynaklara boşalmaktadır.²⁰

4) Artezyen ve Sondaj Kuyuları :

Alüvyon kalınlıklarının tespiti ve su temini amacıyla 1959 yıllarından beri sondaj kuyuları açılmaktadır. Bunların bazıları artezyen şeklindedir. Açılan bu kuyulardan özellikle sulamada geniş ölçüde yararlanılmaktadır.

²⁰ ATALAY, BAYSAL, ERTÜRK, DİRİK. 1971 : Pasinler Ovası Hidrojeolojik Etüd Raporu. T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı D.S.İ Genel Müdürlüğü Yeraltı Daire Başkanlığı, s. 26, Ankara

Toprak Özellikleri

İlçe merkezinin kuzeyinde sürekli aşınmanın vuku bulduğu dağlık alanlarda ana materyalin özelliklerini yansıtan sıg, taşlı – çakıllı topraklar eteklerde birikmişlerdir. Dolayısıyla yüksek alanların eteklerinde kolluvial, Pasinler ovasında alüvyal topraklar oluşmuştur. İlçe sınırları içerisinde zonal, azonal, intrazonal toprak tipleri görülür. Zonal toprak tipi içerisinde yer alan kestane renkli topraklar ovanın kuzeydoğu ve güneydoğusunda fazla geniş olmayan bir alana sahiptirler. Kuzeydoğuda Masra, Yapağılı köyleriyle ovanın güneydoğusunda Yastiktepe – Kıyıkönak – Ağcalar hattının güneyinde kalan köylerin toprakları bu gruptandır. Kalsiyumca zengin olduklarından bazik reaksiyon gösterirlerse de, sulama probleminin çözümlendiği sahalarda oldukça verimlidirler.²¹

Ova tabanı düzlüklerinin alüvyal toprakları ile bazaltik topraklar ve litosoller ise, yörenin profil teşekkülü tam olmayan azonal topraklarını oluşturmaktadır.

Akarsuların taşıdıkları ince sedimenterin eseri AÇ profilili alüvyal topraklar, organik madde bakımından zengindirler. Ayrıca ovanın verimli topraklarını teşkil ederler. Özellikle çoraklaşma problemi olmayan sahalarda tarla tarımına ayrılmıştır. Drenajı bozuk olan alanlar ise, mera olarak değerlendirilmektedir. Bu toprak gurubunun yayılış alanının üst sınırını 1750 m. izohipsi belirlemektedir. Çökende – Pasinler – Epsemce hattı ile Korucuk – Albar – Çakırtaş hattı arasında kalan sahanın ana toprak gurubunu oluştururlar.

Bazaltik topraklarda, kil oranlarının yüksekliği nedeniyle profilleşme tam değildir. Aynı zamanda kireç ve organik madde miktarlarının azlığı yüzünden verimleri de düşüktür.²² Bu toprak gurubunun yaygın olduğu dağ köylerine doğru çıkıldıkça, diğer fiziki coğrafya şartları yanında toprak özellikleri kültür faaliyetlerini sınırlayıcı şekilde etkide bulunmaktadır.

Yöremizin eğimli sahalarının kabâ bünyeli azonal toprakları ise litosoller grubundandır. Profil teşekkülü zayıf organik madde miktarlarının az ve şu tutma

²¹ Erzurum İli Toprak Kaynağı Envanter Raporu. 1978 : T.C. Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı, Toprak Su Genel Müdürlüğü Raporlar Serisi 78 Ankara

²² Erzurum İli Verimlilik Envanteri ve Gübre İhtiyaç Raporu. 1984 : T.C. Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yayınları Ankara

kapasiteleri düşüktür. Özellikle fazla eğimli sahalarda erozyon sonucu bu zayıf örtü de süpürüldüğünden ana kaya yüzeye çıkmaktadır:

Tepelik sahalarda ve dalgalı ova tabanı düzlüklerinde ise, intrazonal topraklar grubundan olan kolliyal topraklar yaygındır. Bu topraklar yüzeysel akış ve akarsuların taşıdıkları materyallerin eseri olduklarından, çevre dağlık alanların toprak özelliklerini yansıtır. AC profilili olan bu topraklar alüvyal topraklardan sonra ovanın en verimli topraklarıdır. Daha ziyade ovanın kuzey ve kuzey batısında geniş yayılım gösterirler²³.

Yörede litosoller dışındaki toprak gruplarının hepsinde kültürel bazı tedbirler alınmak suretiyle tarım yapılmaktadır. Ancak taban suyu seviyesinin yüksekliği nedeni ile çoraklaşma sorunu bulunan alçak sahalarda, erozyonun etkili olduğu yüksek ve eğimli alanlar çayır ve otlak şeklinde değerlendirilmektedir.

Doğal Bitki Örtüsü

Karasal bir iklimin etkisinde bulunan Pasinler ovası ve yakın çevresinde hakim bitki formasyonu stepdir. Ancak bu formasyonu antropojen karakterdedir.

Günümüzde ova tabanı tamamen tarıma ayrıldığından, bu kesimlerde ağaç formasyonu ortadan kaldırılmıştır. Ancak yer yer geniş koruluklar oluşturacak şekilde su boylarında kavak ve söğüt yetiştirilmekte dağ yamaçlarında nadiren de olsa meşe ve ardıçlara rastlanmaktadır. Yükselti arttıkça yine antropojen etkilerle erozyonun artması toprakların sıkışması ve fazla eğim sonucu daha ziyade zayıf yada orta gelişimli otlak alanları ağaç formasyonunun yerini almışlardır. Kısa ömürlü olan bu otsu türler temmuz ve ağustos aylarında tamamen kuruduklarından step görünümü hakim olmaktadır. Buna karşılık ovayı çevreleyen 2800 m. den daha yüksek dağlarda ise sıcaklık koşullarının ağacın yetişmesine imkan vermediği seviyelerden itibaren alpin çayırlar katı bulunmaktadır. Bu çayırlar yaz boyunca yeşilliklerini muhafaza edebildiklerinden daha aşağı kesimlerdeki otlakların erken kuruması nedeni ile, hayvancılık açısından önemli bir potansiyel oluşturmaktadır.

²³ Erzurum İli Toprak Kaynağı Envanter Raporu. 1978 ; a.g.e. s.77

I. İKLİM ŞARTLARININ JENETİK – DİNAMİK FAKTÖRLERİ

1. Genel sirkülasyon şartları ve cephe sistemleri

Araştırma sahamız mevsimlere göre bölgeyi etkisi altında bulunduran değişik karakterdeki hava kütlelerinin etkisi altındadır. Özellikle kış ve geçiş mevsimlerinde daha ziyade batıdan doğuya doğru sokulan ve doğuya doğru ilerleyen siklonik faaliyetler sahayı etkisi altına almakta ve sık sık karasızlıklara neden olmaktadır.

Pasinler ovası ve çevresinde kış devresinde hava hareketleri çok yoğundur. Doğudan batıya, kuzeydoğudan güneybatıya ve güneybatıdan kuzeydoğuya doğru sokulan hava kütleleri sık sık yer değiştirirler. Bu devrede kuzey ve kuzeydoğudan sokulan hava kütleleri genellikle frontolize yol açarlar. Havanın durgun olduğu kış günlerinde hava açık olup, yüksek basınç şartları hüküm sürer, bu günlerde şiddetli soğuklar oluşur ve zaman zaman zemin radyasyon sisleri meydana gelir. Buna karşılık güneybatı, güneyden sokulan nemli hava kütleleri soğuk havanın etkisini hafifletir ve genellikle güney yönlerden sokulan hava bazen barometrenin düşmesine yol açar ve birkaç gün şiddetli kar fırtınaları hüküm sürer. Aynı zamanda kuzey ve doğudan gelen hava kütleri de şiddetli kar fırtınalarına sebep olur²⁴.

Ocak ayının genel basınç dağılışına bakıldığında, doğuda Asya' nın merkezi kesiminde "Asya Yüksek Basıncı" batıda Atlantik okyanusu üzerinde "Kuzey Atlantik Yüksek Basıncı" ve güneyde Afrika üzerinde ise "Güney Afrika Alçak Basıncı" vardır. Ayrıca Akdeniz' e kadar soğulmuş ikinci bir alçak basınç alanı da bulunmaktadır.

Yaz devresindeki basınç durumuna özellikle Haziran ayına bakacak olursak, Türkiye' nin güneydoğusunda Basra Körfezi üzerinde 1000 mb.' ra kadar düşen

²⁴ ATALAY, İ. 1980 : Erzurum Ovası ve Çevresinin İklimi. A.Ü. Araştırma Dergisi Sayı:12, s.306

“Güney Asya Alçak Basıncı” ve Atlantik Okyanusu üzerinde ise dinamik kökenli 1024 mb.’ ra kadar çıkan “Kuzey Atlantik Yüksek Basıncı” yerleşmiştir. Bu koşullara bağlı olarak kuzey ve doğu yönlerden gelen serin hava kütleleri sahamızı etkisi altına alır²⁵. Bununla beraber güney yönlerden gelen hava kütleleri de sık sık bölgemizi etkiler ve bu hava kütleleri sıcaklık ve buharlaşmayı artırır. Genellikle hakim rüzgar yönlerine bakıldığında kuzeydoğu ve güneybatıdan gelen hava kütlelerinin aktif olduğu anlaşılr. Bu duruma göre bölgemiz güneybatıdan sokulan kontinental tropikal (cT) ve kuzeydoğudan sokulan fakat özelliğini önemli ölçüde yitirmiş kutupsal kökenli hava kütlelerinin etkisi altında kalır.

Geçiş mevsimlerinde ise, kuzey ve güney yönlerden sokulan hava kütleleri birbiri ile sık sık nöbetleşir. Nitekim bu devrelerde yağış yaza ve kışa nazaran fazladır. Frontal faaliyetler sık sık cereyan eder, soğuk ve sıcak devreleri geçici yoğunluk kazanır.

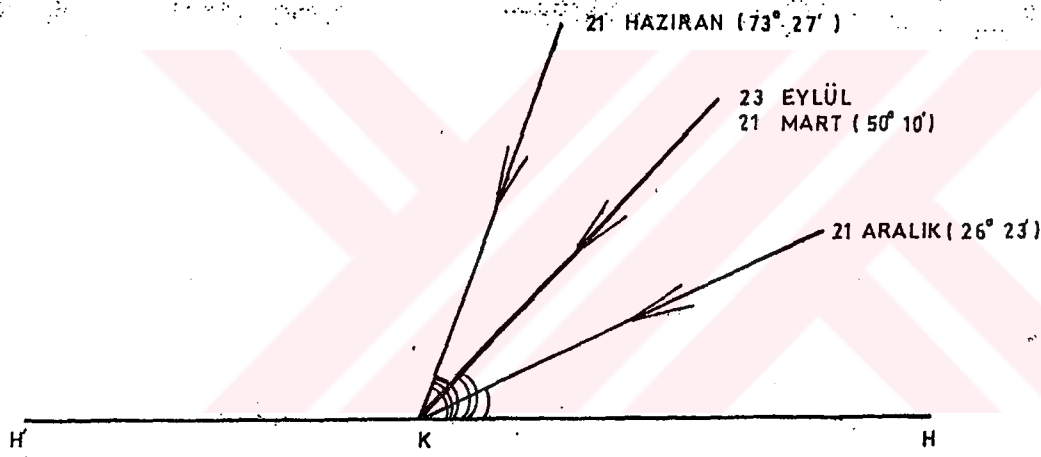
Sonuç olarak sahamız yıl içinde tek bir hava kütlelerinin etkisi altında olmayıp genellikle güneybatı ve güneyden, ikinci derecede de kuzey yönlerinden sokulan hava kütlelerinin etkisi altında bulunmaktadır.

2. Güneş ışınlarının Geliş Açısı ve Güneşlenme Süresi

Güneş ışınlarının geliş açısına bağlı olarak, belirli bir alan farklı derecelerde ısınır. Güneş ışınları dik geldiği dönemde daha dar bir yüzeyi ısıtırken, aynı ışık demeti yatık geldiği zaman daha geniş bir alanı ısıtır. Buna bağlı olarak, ışık demetinin dik vurduğu yerler ışık demetinin yatık vurduğu alanlara nazaran daha fazla enerji almakta ve ısınmaktadır.

Araştırma sahamız 39° 56' Kuzey enleminde yer almaktadır. Kuzey yarımkürede yer alması, güneş ışınlarının geliş açısının maksimum değerine 21 Haziran'a tekabül etmesine neden olmaktadır. Pasinler'de radyasyon miktarının en fazla olduğu bu tarihte güneş ışınlarının ufuk düzlemi üzerinde yükseltisi 73° 27' dir. Bu tarih aynı zamanda Pasinler'de gündüzün en uzun olduğu dönemdir. Minimum değer 21 Aralık' ta 26° 23' ya düşmüştür. Buna bağlı olarak en uzun geçenin

²⁵ ATALAY, İ. 1980 : a.g.ç. s.314

Sekil :3 Pasinlerde belirli tarihlerde güneşin ufuk üzerindeki maksimum yükseltisi

yaşandığı tarihtir. 21 Mart – 23 Eylül tarihlerinde güneşin ufuk düzlemi üzerindeki yükseltisi $50^{\circ} 10'$ olup bu tarih aynı zamanda gece ve gündüz sürelerinin eşit olduğu günlerdir. Bu değerlere bağlı olarak güneş ışınları yıl içerisinde Pasinler'de $73^{\circ} 27'$ ile $26^{\circ} 23'$ arasında değişen bir açı yapar. (Şekil -3)

Herhangi bir alanın aldığı enerji miktarı üzerinde güneş ışınlarının geliş açısı yanında, güneşlenme süresinin uzunluğu da büyük etki yapar. Bir yüzey ne kadar uzun süre güneşlenirse alacağı enerji miktarı da o oranda artar. Bundan dolayı gündüzlerin daha uzun ve ışınların daha dikçe geldiği yaz günleri, kış günlerinden daha sıcaktır. Ancak Pasinler meteoroloji istasyonunda güneşlenme süresi rasatı yapılmadığından benzer iklimik ve topoğrafik şartlara sahip Erzurum meteoroloji istasyonuna ait veriler ışığında izah edilmeye çalışılacaktır.

Table 1 : Erzurum'da ortalama güneşlenme süresi

	O	Ş	M	N	M	H	T	A	E	E	K	A	Yıllık
Erzurum (1974-1995)	2,6	3,6	5,1	6,3	7,6	10	11,3	10,8	8,8	6,7	3,9	2,4	6,5

Tabloda görüldüğü gibi ortalama güneşlenme süresi yıllık olarak 6,5 saattir. Ocak ayında 2,6 saat olan güneşlenme süresi Temmuz ayında 11,3 saate ulaşır. Bu ayda günün yaklaşık yarısı güneşli geçmektedir. Ağustos' tan sonra azalmaya başlayan değerler, Aralık ayında en düşük seviyeye iner (2,4 saat). En yüksek değerler yaz aylarına tekabül eder. Bu ayların her birinde ortalama güneşlenme süresi yıllık ortalamanın üzerindedir. Bu mevsimde günler uzun ve gökyüzü açıktır. Gündüzlerin kısaldığı, atmosferik faaliyetlerin yoğunlaştığı ve bulutluluk oranının arttığı kış ve ara mevsimlerde güneşlenme süresi de kısalmaktadır. Minimum değer 2.4 saatle Aralık ayına isabet ederken bunu Ocak ve Şubat ayları izler.

3. Coğrafi Konum ve yer şekillerinin etkisi (denizel etkiler, yükselti, relief özellikleri, kontinentalite derecesi)

Bölgenin karasallığı, yüksekliği, bakı şartları ve orografik özellikleri yağış ve sıcaklık üzerinde çok etkili olmaktadır.

Araştırma sahamız denizel etkilere kapalı olduğundan, yüksek kontinentalite değerleri görülmektedir. Conrad formülüne göre karasallık derecesi %50 civarındadır. Bu yüksek değerler bölgemizin okyanusal sahalara nazaran yazın fazla ısınacağını kışın ise fazla soğuyacağını göstermektedir.

Yükseltisi yaklaşık 1700 m civarında olan Pasinler ovasının kuzey ve güneyinde kabaca doğu batı yönünde nispi yüksekliği ova yüzeyine nazaran 1000 m. kadar yüksek olan dağlar uzanmaktadır. Özellikle bakı faktörü, güneş ışınları ve dolayısıyla da ısınma, karın yerde kalma süresi üzerinde etkisini kuvvetli bir şekilde hissettirmektedir. Bakı şartlarına bağlı olarak ovaya bakan dağların kuzey ve güney yamaçları arasında ısınma yönünden çok önemli fark bulunmaktadır. Nitekim Hasanbaba, Kargapazarı ve benzeri dağların güneye bakan yamaçları güneş ışınlarını daha dik ve uzun süre aldıklarından buralarda başta kar örtüsü ovaya nazaran daha erken kalkmaktadır. Step türleri de bu yamaçlarda daha yüksek seviyelere çıkmaktadır. Bunun yanında ovanın güneyinde yer alan dağların (Alibaba, Şahveled, Sakaltutan ve benzeri dağlar) kuzey yamaçlarında hem kar örtüsü geç kalkmakta hem de subalpin türler daha alt seviyelerde başlamaktadır.

Dağların uzanış doğrultularının rüzgarlar üzerinde etkisi daha kuvvetlidir. Doğu ve batıdan esen rüzgarlar için, dağlar bir engel teşkil etmedikleri halde özellikle güneyden gelen rüzgarların dağları aşarak ovaya doğru akmaları ile az da olsa adiyabatik olarak ısınacakları düşünülebilir.

Bundan başka, araştırma sahamızın kuzeyinde uzanan dağlar Karadeniz' den gelen nemli rüzgarların bölgemize kadar sokulmasını engellemekte ve hava nemini bu dağların kuzeye bakan yamaçlarında bırakmaktadır. Gerçekten Pasinler'in 30 – 40 km. kadar doğusunda, bilhassa dağların kuzeye bakan yamaçlarında sarıçam ormanlarının varlığı bu durumu yeteri kadar belli etmektedir.

II. İKLİM ELEMANLARI

1. SICAKLIK

Yeryüzü ve atmosferdeki sıcaklığın ana kaynağı güneştir. Diğer etkenlerin çok fazla önemi yoktur. Çünkü güneşten gelen büyük enerji yanında çok zayıf kalırlar. Dünya güneşin uzaya yaydığı enerjinin iki milyonda birini ancak alır. Fakat bu enerji bile büyük bir toplam tutar (1,3.10 gr / cal). Yeryüzüne güneşten gelen bu enerji “Solar Konstant” (Güneş Sabiti) ile belirlenir. Solar Konstant değerleri her zaman aynı olmadığı için, güneş enerjisinin atmosfer içerisindeki ve yeryüzündeki dağılım ve değişimlerini görece olarak incelemek tercih edilen bir yoldur. Böyle bir inceleme için atmosferin üst sınırından giren enerji %100 olarak kabul edilmekte, değişiklikler bu tüm oranla % değerler halinde verilmektedir. Güneşten gelen enerji atmosfere girdikten sonra ilk olarak şöyle bölünür.

% 25’ i bulutlar ve atmosfer etkisi ile uzaya doğru yansıtılır.

% 25’ i dağılmaya (difüzyon’a) uğrar.

% 25’ i atmosfer tarafından emilir (absorbe edilir).

% 8’ i yere çarpınca uzaya yansır.

%27’ si yeri ısıtır.

Bu değerler ışığında kısa dalgalı ışınların $\% 25 + \% 8 = \% 33$ ’ ü hiçbir değişikliğe uğramadan yine kısa dalgalı ışınlar halinde uzaya döndüğü görülmektedir. Bunların atmosfer ve yeryüzünde hiçbir etkileri olmamaktadır. Bu şekilde bulutlar ve atmosferden yansıyan ışınlara Albedo denilmektedir. Gelen

ışınların Albedo²⁶ dan artakalan % 67'si atmosfer içinde ve yeryüzünde aydınlatıcı veya ısıtıcı bir rol oynar.²⁶

Sıcaklık hakkındaki bu açıklamalardan sonra Pasinler Ovası ve Çevresi'nde, iklimin esas elemanlarından biri olan sıcaklığın incelenmesine geçeceğiz. Bu incelemede yıllık, aylık, günlük ortalama sıcaklıklar, ortalama maksimum ve minimum sıcaklıklar ve ekstrem değerler ile bunların gösterdikleri termik değişimler sırası ile ele alınacaktır.

1.1.Yıllık Ortalama Sıcaklık

Araştırma sahanızın yıllık ortalama sıcaklığını ortaya koyabilmek için ova merkezinde rasat yapan Pasinler Meteoroloji istasyonuna ait veriler kullanılmıştır. Devlet Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nden alınan verilere göre Pasinler Meteoroloji istasyonu periyodik olarak 25 yıllık (1970-1995) sıcaklık rasatlarına sahiptir. Bu değerlere göre Pasinler'de yıllık ortalama sıcaklık 6,1⁰ C' dir. Pasinler Ovası' na yakın bir konumda bulunan Erzurum'da ise yıllık ortalama sıcaklık 5,7⁰ C olarak tespit edilmiştir.

Pasinler Ovası'nı kuzey, güney ve batıdan çevreleyen dağların yamaçları üzerinde yüksekliğe bağlı olarak sıcaklık düşmektedir. Fakat dağlardaki bu sıcaklık azalması serbest atmosferdeki azalmaya paralel bir seyir arz etmez. Çünkü dağ yamaçlarında kayaların ısınması, kar örtüleri , nem ve benzeri sebepler sıcaklık azalması üzerinde değiştirici etkiler yaparlar. Dağlı kesimlerde güneşlenmenin fazla olması, serbest havaya oranla kayaları ve onların çevresini daha fazla ısıtır. Dağlardaki kütlelilik artmasına paralel olarak, bu ısınma artar ve sıcaklık yerden havaya geçer. Bu yüzden yerlerde yükseldikçe soğuma, serbest atmosferde olduğundan yavaştır. Buna karşın tek dağlarda ısınan hava kütlesi çevrenin sıcaklığını değiştirecek kadar büyük etkilerde bulunamaz. Rasat süreleri eşit olmamasına rağmen genel olarak Pasinler ve Erzurum arasındaki 0,5⁰ C' lik sıcaklık farkı temelde iki merkez arasındaki yükseklik farkından kaynaklanmaktadır.

²⁶ EROL, O. 1993 : Genel Kİmatoloji, s.29, Gazi Büro Kitabevi. 4.Baskı, Ankara

Pasinler Ovası'nın ortalama yükseltisi 1700 m iken, Erzurum Ovası'nın ortalama yükseltisi 1850 m civarındadır.

Pasinler Ovası ve çevresinin yıllık ortalama sıcaklığı ortaya koymaya çalışılırken, sıcaklığın en düşük, en yüksek olduğu ayları, ayrıca amplitüd değerini ve deniz seviyesine indirgenmiş sıcaklık değerine bakmak da faydalı olacaktır. Aylık ortalamalara göre istasyonumuza ait en düşük sıcaklık -11°C ile Ocak ayında tespit edilmiştir. En sıcak ay ise $20,1^{\circ}\text{C}$ ile Temmuz ayıdır. Ağustos ayı da 20°C ile buna yakın değer gösterir. (Deniz seviyesine indirgenmiş yıllık ortalama sıcaklık değeri ise Pasinler'de $14,6^{\circ}\text{C}$ 'dir. Erzurum'da ise bu değer $14,5^{\circ}\text{C}$ ' dir. Erzurum'un nispeten daha yüksek oluşu, deniz seviyesine indirgenmiş ortalama sıcaklık değerlerinin bir birine oldukça yakın olmasına neden olmuştur.²⁷ Ayrıca yıllık amplitüd Pasinler'de 31°C , Erzurum'da $28,5^{\circ}\text{C}$ 'dir. Bu değerler araştırma sahamızda şiddetli bir karasal iklimin hüküm sürdüğünü gösterir.

Tablo 2 : Pasinler ve Erzurum Meteoroloji istasyonlarına ait gerçek ortalama, Deniz Seviyesine İndirgenmiş Sıcaklık ve Yıllık Amplitüd değerleri.

	O	Ş	M	N	M	H	T	A	E	E	K	A	Yıllık	D.S.İ Sıc.	Yıllık Amp
Pasinler (1970-1995)	-11	-9	-1,6	7,3	11,6	15,6	20,1	20	16,1	9,3	1,2	-6,2	6,1	14,6	31
Erzurum (1974-1995)	-9,3	-8,5	-2,6	5,2	10,3	14,8	19,2	19,1	14,4	7,7	4,5	-6,3	5,7	14,5	28,5

Tablodaki değerler ışığında şu açıklamalarda bulunulabilir: Araştırma sahamızın yaz sıcaklık değerlerinin çok yüksek olmadığı, buna karşılık kış mevsimine ait sıcaklıkların oldukça düşük olduğu anlaşılmaktadır. Sıcaklık değerleri Nisan ayından itibaren ani bir yükselişe geçmekte ve en yüksek değerler Temmuz ve Ağustos aylarına tekabül etmektedir. Bu iki ay arasındaki yıllık ortalama sıcaklıkları birbirine çok yakındır. Eylül ayında ortalama sıcaklıklar bariz bir şekilde düşmekte,

²⁷ Erzurum'a ait sıcaklık verileri Pasinler'le aynı devreye ait olmamasına rağmen genel bir kıyaslama yapılmak amacıyla kullanılmıştır.

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Ovası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Ovası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0°C ' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif

buna rağmen Eylül ve Ekim aylarında bile ortalama sıcaklıklar yıllık ortalama sıcaklıktan daha yüksektir. Fakat Kasım ayında sıcaklık oldukça düşmekte, Aralık' ta ise 0 °C' nin oldukça altına düşmektedir.

1.2.Termik Rejim

Pasinler Oyası ve çevresinin sıcaklığı hakkında önemli sonuçlar elde edebilmek için, sıcaklığın yıl içerisindeki seyrinin incelenmesi gerekir. Hava sıcaklığının yıl içerisindeki değişimleri daha çok güneşlenmenin etkisi altındadır. Çünkü Aralık ayından Haziran ayına doğru araştırma sahamıza güneş ışınları daha dik gelir. Bunun sonucu olarak güneşten alınan günlük enerji miktarı da gittikçe artar. Kışın ilk aylarında bu enerji artışına karşın, yerden sıcaklık kaybı henüz güneşlenme değerinden çok olduğu için havanın soğuması devam eder. İlkbahara doğru gelen enerji değeri günlük ısınma değerini aşar. Bu enerji fazlası yerde ve havada depo edilmeye yani yer ve hava ısınmaya başlar. Yurdumuzun bir çok yöresinde olduğu gibi araştırma sahamızda da halk dilinde "Cemre Düşmesi" diye anılan bu olay ısınmanın hissedilir hale gelmesini anlatan bir kavramdır. Bilindiği üzere cemrelerin sırayla havaya (20 Şubat), suya (27 Şubat) ve toprağa (5 Mart) düştüğü kabul edilir. Bu biçimde gittikçe artarak güneşten gelen enerji 21 Haziran' da, yani gündönümünde en yüksek değerini bulduktan sonra azalmaya başladığı halde havanın ısınması olayı bu tarihten bir iki ay sonraya kadar sürer. Yani yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu devrede güneşlenmeye oranla bir gecikme olur. Şöyle ki; ova ve çevresinde yıllık sıcaklığın en yüksek olduğu ay Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Bu aylar gündönümünden yaklaşık bir iki ay sonrasına tekabül etmektedir. Çünkü güneşten gelen enerji değeri 21 Haziran'ı izleyerek azalmasına rağmen, bir süre daha ısınma değerinden çoktur. Sonbahara doğru sıcaklık dengesi ters döner, günlük enerji kaybı kazancını aşar ve havalar soğumaya başlar. 21 Aralık tarihinde güneş enerjisinin yeniden artmaya başlamasına karşın sıcaklık geliri ve gideri arasında henüz negatif fark olduğu için, havanın soğuması 21 Aralıktan bir iki ay sonraya kadar devam eder. Ova ve çevresinde Ocak ve Şubat ayları Aralık ayından daha düşük bir değer arz eder. Bu da sıcaklık gelir ve gideri arasında bu ayda negatif